

KRISTUS – MŪSU PRIESTERIS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps. 110:1-5; 1. Moz. 14:18-20; Ebr. 7:1-3; Rom. 8:31-34; 1. Tim. 2:4-6; Ebr. 8:6; Ebr. 2:17, 18; Ebr. 3:6; Ebr. 10:1-14.

ATMIŅAS PANTS:

„Bet galvenais pārrunājamā lietā ir tas, ka mums ir tāds augstais priesteris, kas nosēdies pa labo roku godības tronim debesīs, svētnīcas un īstās telts kalpotājs, ko uzcēlis tas Kungs, ne cilvēks.” (Ebr. 8:1, 2)

Pēc Savas augšāmcelšanās un došanās uz debesu svētnīcu Kristus iegāja jaunā atpestīšanas plāna fāzē (Ebr. 2:17). Pēc tam, kad Viņš bija piepildījis obligāto prasību būt Upurim, Viņš tika iesvētīts par priesteri un uzsāka Savu priestera kalpošanu, lai tagad būtu par starpnieku Savam pilnīgajam upurim to labā, kas ticībā ir apklāti ar Viņa asinīm. Viņa priestera kalpošana sastāvēja no divām fāzēm. Par abām vēsta kalpošana zemes svētnīcā: ikdienišķajā kalpošanā un ikgadējā kalpošanā Salīdzināšanas dienas laikā.

Šajā nedēļā mēs pētīsim Jēzus darbu Viņa ikdienišķās kalpošanas laikā un dažus praktiskus secinājumus attiecībā uz Viņa darbu mūsu labā. Mēs patiešām varam gūt lielu mierinājumu, zinot, ka Jēzus tagad atrodas Dieva klātbūtnē, piesot Sava upura nopelni mūsu labā. Svētnīcas vēsts piedāvā cerību un iedrošinājumu pat visvājākajam no Viņa sekotājiem.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 23. novembrī!

MŪSU AUGSTAIS PRIESTERIS

Jaunajā Derībā par Kristu kā Priesteri visvairāk runā Vēstule ebrejiem. Ebreju vēstules Vecās Derības pamats ir divi panti, kas citēti no Ps. 110. Pirmais pants ir citēts, lai apstiprinātu, ka Kristus ir paaugstināts pāri visiem, jo Viņš ir apsēdies pie Dieva labās rokas. Šī tēma ebreju vēstulē atkārtojas. Tā uzsver Jēzus dievišķību un izceļ Viņu kā Mesiju (Ebr. 1:3; 4:14; 7:26; 8:1; 12:2). Ps. 110:4 tiek izmantots, lai parādītu, ka uz Kristu kā Priesteri norādīja Melhisedeks (Ebr. 5:6).

Kādos veidos Kristus piepilda dievišķo apsolījumu par priesteri pēc Melhisedeka kārtas? Salīdzini 1. Moz. 14:18-20, Ps. 110:4 un Ebr. 7:1-3! _____

Bibelē nav daudz informācijas par Melhisedeku. Tomēr tam, ko tā atklāj, ir daudz kas kopīgs ar Jēzu. Melhisedeks ir Salemas pilsētas ķēniņš (Salema nozīmē „miers”, tāpēc viņš ir „miera ķēniņš”). Viņa vārds nozīmē „taisnības ķēniņš”, kas liecina par viņa raksturu. Viņš ir atdalīts no vēstures, jo nav doti viņa ciltsraksti. Viņa dzimšana un nāve nav pieminēta, tāpēc liekas, ka viņam nav ne sākuma, ne gala, un viņš ir „Visaugstākā Dieva priesteris”. Melhisedeka priesterība ir pārāka par levītu priesterību, jo caur Abrahāmu levīti maksāja desmito Melhisedekam (Ebr. 7:4-10). Melhisedeks tāpēc ir Kristus simbols.

Bet Kristus ir kaut kas vairāk. Ārons bija pirmais augstais priesteris Izraēlā. Ebr. 5:1-4 apraksta idealizētu Ārona kā augstā priestera darbu: viņš ir dievišķi iecelts cilvēku pārstāvis, starpnieks Dieva priekšā, līdzjūtīgs un pienes upurus par tautu un par sevi.

Ebreju grāmata attēlo Kristu kā jauno Augsto Priesteri. Viņš ir pat no augstākas kārtas nekā Ārons. Viņš ne tikai piepilda Ārona priesterības prasības, bet tās uzlabo. Jēzum nebija grēka, viņš bija pilnīgi paklausīgs un Viņam nevajadzēja piensēt upuri par Sevi. Tieši pretēji, Viņš pats bija upuris – vispilnīgākais upuris, kāds vien iespējams.

Jēzus piepildīja gan Ārona, gan Melhisedeka priesterību daudz augstākā līmenī, nekā kāds no priesteriem jebkad spēja piepildīt. Abu simbolu patiesā nozīme bija Kristus.

ADVOKĀTS UN STARPNIIEKS

Izlasi Rom. 8:31-34! Kāda liela cerība un apsolījums mums šeit ir dots?_____

31.-34. pantu pamatā ir tiesas aina, kurā mums vajadzētu sevi iztēloties. Tiek uzdoti jautājumi: Kas ir pret mums? Kas izvirza apsūdzību pret mums? Kas mūs nosoda? Šādā situācijā mūs ātri var pārņemt drebuļi. Vai tad mēs pietiekami labi neapzināmies savu cilvēcisko nepilnību un grēcīgumu?

Tomēr mums nav jābaidās. Apsolījums, ka nekas un neviens nevar mūs šķirt no Dieva mīlestības, balstīts uz dažām svarīgām atziņām: Dievs ir mūsu pusē (31. p.), Dievs deva Savu Dēlu mūsu dēļ (32. p.), Dievs brīvi dod mums visas lietas (32. p.) un Dievs taisno mūs (33. p.). Jēzus Kristus ir mūsu pusē. Jēzus ir atbilde uz jebkurām iznīcības bailēm, jo Viņš nomira, tika augšāmcelts un tagad nepārtraukti aizlūdz par mums debesu svētnīcā pie Dieva labās rokas (34. p.).

Ja kāds aiziet tik tālu, ka ir labprātīgs mirt par mums, tad mums vajadzētu justies pārliecinātiem par Viņa mīlestību. Pārliecība, kas atklāta Rom. 8:31-39, patiešām stāsta mums par to, kādam Dievam mēs ticam. Ja mēs saprotam, ka mūsu Dievs mūs mīl tik ļoti, ka nekas nevar stāties ceļā Viņa nodomam mūsu dzīvē (35.-39. p.), tad dievišķā tiesas zāle kļūst par prieka un gaviļu vietu.

Šī patiesība kļūst skaidrāka 1. Jāņa 2:1, 2. Grieķu „parakletos” norāda uz likumīgu asistentu jeb advokātu, kādu, kas darbojas kāda cita labā kā „starpnieks”. Jēzus ir mūsu Advokāts, un Viņš aizstāv mūs, jo citādi mums nebūtu cerības.

Mūsu Aizstāvis ir „taisns”, un tas rada mūsos pārliecību, ka Tēvs dzirdēs Kristus aizlūgšanu, jo Kristus nevar izdarīt neko tādu, ko Viņa taisnais Tēvs atmetu. Kristus aizlūdz par tiem, kas ir grēkojuši, stādoties priekšā kā Tāds, kas nav grēkojis – kā Taisnais, kas nostājas viņu pusē.

Kā tu varētu labāk piedzīvot brīnišķīgo patiesību, ka nekas nevar tevi atšķirt no Dieva mīlestības? Kā tu vari izmantot šo pārliecību, lai motivētu sevi dzīvot tā, kā Dievam patīk, varbūt pretēji tam, kā tu dzīvo tagad?_____

STARPNIEKS

„Kas grib, lai visi cilvēki tiek izglābti un nāk pie patiesības atziņas. Jo ir viens Dievs, kā arī viens starpnieks starp Dievu un cilvēkiem – cilvēks Kristus Jēzus, kas Sevi pašu ir nodevis par atpirkuma maksu par visiem, par liecību savā laikā.”
(1. Tim. 2:4-6) *Kā šie panti palīdz mums saprast, ko Kristus dara mūsu labā debesīs?*

Kristus ir nosaukts par vienu starpnieku starp Dievu un cilvēkiem. Neviena cita nav vairs, jo patiesībā vairāk neviens nav vajadzīgs. Pateicoties Kristus kā Starpnieka statusam, glābšana un patiesības atziņa ir pieejama visiem (1. Tim. 2:4). Izšķirošais jautājums mums visiem ir, vai mēs pieņemsim to, ko Kristus ir piedāvājis katram no mums, neskatoties uz mūsu stāvokli, tautību, raksturu un pagātnes rīcību.

„Starpnieks” ir termins no sengrieķu komerciālās un juridiskās pasaules. Tas apraksta kādu, kas ved sarunas vai veic šķīrējtiesneša darbu starp divām pusēm, lai novērstu nesaskaņas un sasniegtu kopīgu mērķi, noslēdzot līgumu vai derību.

Vēstulē ebrejiem Kristus kā Starpnieks ir saistīts ar jauno derību (Ebr. 8:6, 9:15, 12:24). Viņš ir veicis izlīgšanu. Lai gan grēks ir iznīcinājis ciešo savienību starp cilvēci un Dievu un ved uz cilvēces iznīcību, Kristus atnāca un atjaunoja šo saistību. Tā ir izlīgšana. Viņš vienīgais ir saite starp Dievu un cilvēci, un ar šīs saites palīdzību mēs varam baudīt pilnīgas derības attiecības ar Kungu.

Pāvila atsaukšanās uz Viņu kā uz „cilvēku Kristu Jēzu” izsaka Viņa unikālo īpašību būt gan cilvēkam, gan Dievam (1. Tim. 2:5). Glābšana un starpniecība ir nostiprināta Jēzus cilvēcībā un Viņa labprātīgajā sevis nodošanā. Būdams gan Dievs, gan cilvēks, Jēzus ir spējīgs savienot debesis un zemi ar saitēm, kas nekad nevar tikt pārrautas.

„Jēzus Kristus nāca, lai Viņš varētu savienot ierobežoto cilvēku ar bezgalīgo Dievu un lai savienotos ar zemi, kas grēka un pārkāpumu dēļ bija šķirta no debesīm.” (Ellen G. White „Sermons and Talks”, vol. 1, p. 253.)

Padomā: debesis tieši šobrīd atrodas kāds cilvēks, kas ir starpnieks tavā labā. Ko tas liecina par tavu svarīgumu Dieva acīs? Kā šai patiesībai vajadzētu ietekmēt tavu dzīvesveidu un izturēšanos pret citiem?

LIELAIS AUGSTAIS PRIESTERIS

Ko šie panti atklāj par Kristus kā Augstā Priestera kalpošanu? Ebr. 2:17, 18; 3:6; 4:14, 15; 7:24-28; 8:1-3. _____

Jēzus ir „liels augstais priesteris” (Ebr. 4:14). Viņš ir pārāks par visiem augstajiem priesteriem un valdniekiem virs zemes. Bībele nosauc daudz īpašību, kas raksturo Jēzu kā lielo Augsto Priesteri:

Žēlīgs un uzticams. Šīs abas rakstura īpašības atbilst Kristus kā starpnieka lomai, jo Viņš piešķir mums Savas dāvanas („žēlsirdīgs”) un ir lojāls Savam Tēvam un mums („uzticams”).

Viņš ir ar mums. Jēzus jūt mums līdzī (Ebr. 2:18; 5:2, 7). Tāpēc ka Viņš dzīvoja kā cilvēks, mēs varam uzticēties, ka Viņš ir līdzjūtīgs un nevainojams Palīgs. Tomēr Viņš neatrodas tādā pašā situācijā kā mēs, jo Viņš ir „bez grēka” (Ebr. 4:15).

Viņš ir pāri mums. Jēzus kā Augstais Priesteris nav ticīgo kopienā kā Mozus; Viņš ir pāri mums, līdzīgi kā dēls pārvalda sava tēva namu (Ebr. 3:6). Kristus bauda pilnīgu autoritāti starp svētajiem.

Tāds kā mēs. Jēzus dievišķā izcelsme nedeva Viņam īpašas tiesības. Viņš tika kārdināts tieši tāpat kā mēs (Ebr. 4:15). Izmeklētās kārdināšanas Jūdejas tuksnesī parāda, ka Viņš tika kārdināts fiziskā un garīgā dimensijā (Mat. 4:1-11).

Mūsu dēļ. Kristus ierodas debesu svētnīcā Dieva priekšā „mūsu labā” (Ebr. 9:24), un Viņš aizlūdz par mums (Ebr. 7:25). Paldies Dievam, ka mums ir dievišķs Pārstāvis, kas ierodas tiesā mūsu vietā!

Jēzus ir debesis „mūsu labā”. Ko tas nozīmē? Kā tu vari būt drošs un pārliecināts par šo brīnišķīgo patiesību? _____

VIENS UPURIS

Kā mēs redzējām, izšķirošs zemes svētnīcas mērķis bija simbolos, līdzībās un mazos pravietojumos atklāt Jēzus nāvi un augstpriesterīgo kalpošanu. Grēks ir kaut kas pārāk šausmīgs, lai to atrisinātu tikai ar dzīvnieku nāvi (lai arī cik skumji un nelaimīgi ir šie nāves gadījumi). Tā vietā visām šīm asinīm bija jānorāda uz vienīgo grēka atrisinājumu, un tā bija paša Jēzus nāve. Tas, ka bija vajadzīga Viņa nāve – Dieva nāve (Fil. 2:6), lai izpirktu grēku, – parāda, cik grēks patiesībā ir briesmīgs.

Izlasi Ebr. 10:1-14! Kā šie panti salīdzina kalpošanu zemes svētnīcā un Jēzus nāvi un augstā priesterā kalpošanu? _____

Šajos pantos saklausāmas daudzas svarīgas patiesības. Viena no svarīgākajām ir tā, ka ar visu upurēto dzīvnieku nāvi nebija diezgan, lai atrisinātu grēka problēmu. „Jo vēršu un āžu asinīm nav varas atņemt grēkus.” (Ebr. 10:4) Tie tikai norāda uz risinājumu, bet nebija pats risinājums. Īstais risinājums bija Jēzus, Viņa nāve un pēc tam kalpošana debesu svētnīcā mūsu labā.

Ievēro vēl kādu izšķirošu punktu šajos pantos: ar vienu Kristus nāvi bija pietiekami. Dzīvnieku upuriem bija jāatkārtojas dienu pēc dienas, gadu pēc gada, bet Jēzus vienīgais upuris bija pietiekams (atceries, kas tika upurēts!), lai aplātu visas cilvēces grēkus. Dievs spēcīgā veidā atklāja šo svarīgo patiesību, kad iekšējais priekšskars zemes svētnīcā pēc Jēzus nāves pārdabiskā veidā pārplisa uz pusēm (Mat. 27:51).

Paskaties apkārt pasaulē, paskaties, kādus postījumus grēks ir radījis, kādas sāpes, zaudējumus, bailes, bezcerību! Kā mēs ik dienas, ik brīdi varam mācīties pieķerties Jēzum kā vienīgajam grēka problēmas risinājumam mūsu dzīvē? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

SDA Bībeles komentāru 7A. sēj., C pielikums: „Salīdzināšana. 2. daļa. Grēku izpirkšanas upuris un augstā priestera darbs.” 680.-692. lpp.

„Atkāpies no sātana balss un no viņa gribas pildīšanas. Nostājies Jēzus pusē un iemanto Viņa īpašības, kam ir acīgas un maigas uztveres spējas, kas bēdās nonākušo un cietošo gadījumus uztver kā pats savus. Vīrs, kas ir daudz piedevs, arī mīl daudz. Jēzus ir līdzjūtīgs starpnieks, žēlsirdīgs un uzticams augstais priesteris. Viņš, debesu Majestāte, godības Kēniņš, uzlūko ierobežoto cilvēku, kas ir pakļauts sātana kārdināšanām, zinot, ka viņš ir iekritis sātana viltībās.” (Ellen G. White „Christian Education”, p. 160)

„Sirdsapziņa var tikt atbrīvota no samaitātības. Pateicoties ticībai Viņa asinīm, Kristū Jēzū viss var kļūt pilnīgs. Paldies Dievam, ka mums nav darīšana ar neiespējamo. Mēs varam pieprasīt svētdarīšanu. Mēs varam baudīt Dieva labvēlību. Mums nav jābūt satrauktiem par to, ko Kristus un Dievs domā par mums, bet ko Dievs domā par Kristu, mūsu Starpnieku.” (E. Vaita „Izmeklētas vēstis”, 2. sēj., 32., 33. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi Ebr. 2:17! Kāpēc Jēzum bija nepieciešams kļūt par cilvēku un ciest, pirms Viņš varēja kļūt par mūsu Augsto Priesteri?

2. Pārdomā pēdējo E. Vaitas citātu. Īpaši vārdus: „Mums nav jāuztraucas, ko Kristus un Dievs domā par mums, bet gan ko Dievs domā par Kristu, mūsu Starpnieku.” Kā tas palīdz mums saprast, kas notiek, pirms mēs kļūstam „pilnīgi Kristū Jēzū”?

3. Mūsu Augstais Priesteris Jēzus Kristus ir mūsu glābšanas drošība, un Viņš pārvalda Sava upura un asiņu ietekmi un ieguvumus. Ja Viņš ir mūsu pusē, mums ne no kā nav jābaidās. Kā mēs varam paņemt šīs brīnišķīgās patiesības, kas tik spēcīgi izteiktas Vēstulē ebrejiem, un attiecināt tās uz sevi, īpaši lielu kārdināšanu brīžos?

4. Ebreju vēstule ļoti skaidri atklāj, ka Jēzus upuris, kas upurēts reizi par visām reizēm, ir viss, kas ir vajadzīgs, lai atbrīvotos no grēka. Ko tas mums stāsta par jebkuru reliģisku darbību, kuras atkārtošana, kā daži apgalvo, nepieciešama grēku piedošanai?